

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/236/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4410209183
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4410209183.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobkyne: V. J. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. - D., V. XX, zastúpená: Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., so sídlom Nitra, Farská 25, IČO: 36 856 282, v mene ktorej koná advokátka JUDr. Eva Stoklasová, proti žalovanému: IN PLASTIK, s. r. o, so sídlom Andovce 497, IČO: 36 567 485, zastúpený: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková, s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32, IČO: 36 813 401, v mene ktorej koná advokátka JUDr. Tatiana Timoranská, o zaplatenie 2 323,57 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 15. novembra 2018, č. k. 4C/129/2010-287, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. o zamietnutí žaloby a výroku III. o náhrade trov konania m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 323,57 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 6.10.2015 do zaplatenia a 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2 323,57 eura od 10.6.2010 do 5.10.2015, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobca je povinný vydať žalovanému okná, namontované dňa 31.7.2007 podľa zmluvy o dielo a umožniť žalovanému demontáž a odvoz okien v lehote do 30 dní od zaplatenia priznanej sumy žalobcovi.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 15. novembra 2018, č. k. 4C/129/2010-287 zamietol žalobu žalobcu, konanie v časti o zaplatenie 2 000 eur zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 52 ods. 1, 2, 3, § 54 ods. 1, 2, § 499, § 500 ods. 1, § 504, § 505, § 507 ods. 1, 2, § 631, § 633 ods. 1, § 634 ods. 2, § 645 ods. 1, § 646 ods. 1, § 647, § 648 ods. 1, 2, § 649 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), § 1 ods. 1, 2, § 2, § 3 ods. 1, § 18 ods. 1, 4, 5, 6 a 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobkyňa sa žalobou z 10. 06. 2010 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2 323,57 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 10. 06. 2010 do zaplatenia a nahradil jej trovy konania. Zároveň sa domáhala uloženia povinnosti, a to demontáže a odvozu zhotovených vecí na stavbe rodinného domu na E. X v N., ktoré boli predmetom objednávky

zhotovenia veci a ich montáže podľa cenovej ponuky žalovaného č. 054/2007. Žalobu odôvodnila tým, že u žalovaného si objednala na základe cenovej ponuky č. 054/2007 z 07. 02. 2007, spresnenej dňa 17. 07. 2007, zhotovenie 14 kusov plastových okien, ktoré boli špecificky určené svojimi rozmermi a vlastnosťami vymienenými žalobkyňou. Žalobkyňa zaplatila 02. 03. 2007 zálohu vo výške 70 000 Sk, t. j. 2 323,57 eura. Zvyšok kúpnej ceny, ktorá boli dohodnutá stranami sporu v celkovej výške 114 218 Sk (3 791,34 eura), žalobkyňa žalovanému nevyplatila. Tieto okná boli žalovaným riadne dodané a namontované dňa 31. 07. 2007, žalobkyňa podpísala montážny list, v ktorom namietala nedodané kľučky podľa dohody a vrátil dodávateľovi kovové kľučky. Iné vady pri dodaní diela nereklamovala, v montážnom liste potvrdila, že práca bola prevedená bez závad.

4. Žalobkyňa listom z 25. 08. 2007 vytkla žalovanému, že neakceptoval u okna č. 5.1 požiadavku zníženého kovania, k oknám č. 6.1 a 7.1 nedodal mikrovetrание a pre balkónové dvere mala byť ponúknutá kľučka iného typu ako na okná, ďalej na balkónové dvere nedodali ochranný hliníkový kryt na profil v mieste nášľapu. U okna č. 4.2 bol problém s otváraním okna, zo strany žalovaného bolo ponúknuté umiestnenie kovania buď po stranách alebo v strede, čo sa žalobkyni zdalo nevkusne široké. Pri okne 1.2 namietala nevhodný neestetický a zbytočne široký stĺpik a z vnútornej strany širokú neestetickú 38 mm medzeru medzi okennými krídlami. Žalovaný mienil riešiť túto reklamáciu osobným stretnutím, nakoniec žalovaný na mieste samom urobil ohliadku dodaného diela v decembri 2007, ale k odstráneniu vytknutých väd nedošlo, preto žalobkyňa v januári 2008 zaslala žalovanému list, kde navrhla riešenie reklamácie, a to výmenou okien a domontovaním mikrovetrания na 4 kusy okien, ako aj zníženého kovania na jedno okno a žiadala, aby jej žalovaný zaslal kúpnu zmluvu v zmysle Obchodného zákonníka s cenovou ponukou z 17. 07. 2007 po odrátaní cien kľučiek dodaných odberateľom.

5. Žalobkyňa listom z 25. 05. 2010 odstúpila od kúpnej zmluvy, keďže žalovaný neriešil reklamáciu v 30. dňovej zákonnej lehote na jej vybavenie, teda mala za to, že ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť a z toho dôvodu odstúpila od zmluvy a žiadala, aby jej žalovaný vyplatil sumu 2 323,57 eura za zhotovenie diela.

6. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť. Namietal, že nie sú dané dôvody na odstúpenie od zmluvy o dielo, hlavne s poukazom na plynutie prekluzívnych lehôt na uplatnenie nárokov z väd dodaného diela, keď vady, ktoré žalobkyňa opisuje v žalobe, nereklamovala. Podrobný popis, špecifikácia a konkretizácia nárokov žalobkyne je zrejmá z konania, ktoré sa vedie na Okresnom súde Nitra, kde sa žalovaný voči žalobkyni domáha doplatenia ceny diela. Zmluva o dielo nebola uzatvorená písomne, ale medzi stranami sporu došlo k ústnemu dojednaniu podstatných náležitostí zmluvy a z cenovej ponuky z 17. 07. 2007 sa ustálilo, čo malo byť predmetom diela. Nejde o spotrebiteľskú zmluvu, pretože boli individuálne dojednané podmienky zmluvy, čo je zrejmé z cenových ponúk od žalovaného. Žalobkyňa si dielo prevzala osobne, čo je zrejmé z montážneho listu, ktorý sama podpísala a uviedla, že dielo bolo dodané bez závad a jedinou jeho námietkou boli nedodané kľučky podľa dohody. V reklamacii z augusta 2007 si žalobkyňa uplatnila v žalobe opísané vady. Až potom, ako si žalobkyňa dala vyhotoviť správu od Technického a skúšobného ústavu, reklamovala nesprávnu montáž a bezpečnostné poistky, čo nebolo predmetom jej reklamácie, a tieto jej námietky boli doručené žalovanému až v máji 2010. Žalobkyňa pri odstúpení od zmluvy nikdy netvrdila, že treba vrátiť všetky okná, navyše nie je zrejmé, prečo by mali byť vrátené aj iné okná, ktoré nereklamovala, keďže mikrovetrание nebolo predmetom samotnej cenovej ponuky a kľučky si riešila žalobkyňa sama, v tej časti žalovaný znížil kúpnu cenu.

7. Prvoinštančný súd rozsudkom z 16. februára 2011 č. k. 4C/129/2010-84 žalobu zamietol z dôvodu, že žalobkyňa si vady diela neuplatnila v zákonom stanovenej lehote. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný žalobcovi predmet diela dodal tak, ako to bolo špecifikované na základe jeho objednávky, dielo bolo vykonané a dodané podľa špecifikácie vymienenej žalobcom až na drobné vady, ktoré nebránili v obvyklom užívaní veci. Žalobkyňa podala proti rozsudku odvolanie, o ktorom Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením z 29. januára 2014, č. k. 5Co/170/2012-105, ktorým zrušil v celom rozsahu rozsudok prvoinštančného súdu. Odvolací súd mal za to, že prvoinštančný súd správne posúdil zistený skutkový stav podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, avšak neprihliadol na to, že uvedený právny vzťah má spotrebiteľský charakter a pokiaľ ide o reklamáciu väd diela zo strany žalobcu, treba ich posudzovať aj podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorým sa prvoinštančný súd nezaoberal.

8. Podaním z 26. 02. 2016 vzala žalobkyňa žalobu v časti o zaplatenie sumy 2 000 eur späť. Súd toto čiastočné späťvzatie žaloby nesprávne vyhodnotil, keď konanie zastavil nielen v časti istiny vo výške 2

000 eur, ale aj v časti 9 % ročného úroku z omeškania z tejto istiny od 10. 06. 2010 do 05. 10. 2015. Súd opätovne rozhodol rozsudkom z 4. mája 2017 v spojení s dopĺňacím rozsudkom z 17. augusta 2017, v ktorých priznal žalobkyni zvyšnú časť uplatneného nároku vo výške 323,57 eura a priznal jej aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 06. 10. 2015 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 10. 06. 2010 do 05. 10. 2015 z tejto istej sumy, dopĺňacím rozsudkom. Nárok žalobkyne vyhodnotil ako dôvodný, keď skúmal zmluvu o dielo z pohľadu, že žalovaný v zákonom stanovenej lehote nevybavil písomnú reklamáciu žalobkyne, teda žalobkyňa mala nárok od zmluvy odstúpiť, k čomu aj došlo. Proti obom rozhodnutiam podali žalobkyňa aj žalovaný odvolanie. Krajský súd v Nitre opätovne zrušil rozsudok prvoinštančného súdu uznesením z 27. februára 2018, sp. zn. 5Co/365/2017 a sp. zn. 5Co/366/2017. Krajský súd v Nitre upriamil pozornosť prvoinštančného súdu na plynutie lehôt, a to ak žalovaný nevyhovie reklamáci žalobkyne, táto má nárok na odstúpenie od zmluvy, ako aj žalobkyňa učinila, ale prvoinštančný súd neskúmal, či právo odstúpiť od zmluvy ako nárok vyplývajúci spotrebiteľovi zo zodpovednosti za vady bol uplatnený v rámci záručnej doby v zmysle § 646 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá je 24 mesiacov. Takéto právo zaniká, ak nebolo uplatnené v záručnej dobe a záručná doba začína plynúť odo dňa prevzatia veci (uznesenie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 862/2016-13).

9. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 15. 10. 2018 uviedla, že dielo bolo dodané 30. 07. 2007, odvtedy začala plynúť záručná doba. Strany sporu sa dohodli, že záručná doba je 5 ročná, pretože momentálne žalovaný uvádza na internete takúto záručnú dobu. Žalobkyňa si prvú reklamáciu uplatnila 25. 08. 2007, táto nebola vybavená, nebola vybavená ani jej reklamácia z januára 2008. Podľa žalobkyne uplatnením reklamácií prestala plynúť záručná doba a žalobkyňa si v rámci premlčacej trojročnej doby uplatnila nárok z väd diela, pretože táto premlčacia doba sa týka nárokov na uplatnenie väd diela všeobecne. Žalobkyňa k 25. 05. 2010 odstúpila od zmluvy.

10. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že doposiaľ žalobkyňa v žiadnom podaní neuvádzala, že záručná doba je 5 ročná. Aj v rozhodnutiach odvolacieho súdu, kde odvolací súd uvádza záručnú dobu podľa zákona, žalobkyňa nenamietala, že by bola záručná doba viac ako 24 mesiacov. Dielo bolo dodané 31. 07. 2007, od 01. 08. 2007 začala plynúť záručná doba podľa zákona - 24 mesiacov. Žalobkyňa si uplatnila reklamáciu z 25. 08. 2007 vady diela, reklamácia nebola vybavená v lehote 30 dní, preto záručná doba po dobu 30 dní, t. j. po dobu na uplatnenie reklamácie spočívala a o túto dobu sa predĺžila záručná doba, teda najneskôr od 01. 09. 2007 začala plynúť pre žalobkyňu lehota na odstúpenie od zmluvy. Od zmluvy odstúpila žalobkyňa 25. 05. 2010, teda až po uplynutí predĺženej záručnej doby a oneskorene. Žalovaný nemal vedomosť o tom, že by poskytol 5 ročnú záručnú dobu.

11. Súd doplnil dokazovanie v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu, z ktorého zistil, že medzi stranami sporu došlo dňa 17. 07. 2007 k uzavretiu zmluvy o dielo, v zmysle ktorej si žalobkyňa objednala u žalovaného dodávku a montáž 14 kusov plastových okien podľa cenovej ponuky č. 054/2007. Cena diela bola dohodnutá sumou 114 218,- Sk (3 791,34 eura), z tejto ceny žalobkyňa vyplatila dňa 02. 03. 2007 preddavok vo výške 70 000 Sk, t. j. 2 323,57 eura. Podľa špecifikácie mali mať okná plastové kľučky, pri oknách č. 5, 6, 7 a 8 malo byť znížené kovanie a pri zostave č. 14 medzi stredným a pravým oknom nemala byť priečka a okenné krídlo sa malo uzatvárať do podlahy a do stropu konštrukcie. Dielo bolo dodané dňa 31. 07. 2007, pri dodaní žalobkyňa podpísala montážny list, v ktorom svojim podpisom potvrdila, že práca bola vykonaná bez závad, ale namietala, že neboli dodané kľučky podľa dohody, preto vracia kovové kľučky.

12. Žalobkyňa písomne dňa 25. 08. 2007 reklamovala u žalovaného nevhodný a neestetický zbytočne široký stĺpik pri okne č. 1.2 a 4.2, navyše u tohto okna bol problém s otvaraním, reklamoval nedodanie zníženého kovania u okna č. 5.1 a pri oknách č. 6.1 a 7.1 reklamoval nedodanie mikrovetrania. Namietala, že pre balkónové dvere mala byť ponúknutá kľučka iného typu ako na okná a na balkónové dvere mu žalovaný nedodal ochranný hliníkový kryt na profil v mieste nášlapu. Žalobkyňa v liste uviedla, že žalovaným zhotovené okná boli predmetom jej reklamácie z 31. 08. 2007, ktorá bola žalovanému doručená dňa 02. 09. 2007. Túto reklamáciu žiadnym zákonným spôsobom uvedeným v zákone o ochrane spotrebiteľa žalovaný nevyriešil, čím došlo k porušeniu zákonnej 30-dňovej lehoty na vybavenie reklamácie. Po uplynutí tejto lehoty má v zmysle § 18 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z. z. ako spotrebiteľ rovnaké práva, akoby išlo o vadu, ktorú nemožno odstrániť a oznámil, že v súlade s § 507 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že veci nemôže užívať riadne alebo dohodnutým spôsobom, zrušuje ústnu zmluvu medzi žalobkyňou a žalovaným, uzatvorenú na základe objednávky pod č. 054/2007. Zároveň vyzvala žalovaného, aby v lehote siedmich dní od doručenia výzvy vymontoval a odviezol plastové okná, ktoré

namontoval na jej stavbu na E. X v N., ako aj, aby jej žalovaný vrátil sumu 2 323,57 eura (70 000 Sk), ktoré zaplatila ako zálohu zákazky na zhotovenie vecí - plastových okien, dňa 02. 03. 2007.

13. Keďže reklamácia nebola vybavená, žalobkyňa sa obrátila na Slovenskú obchodnú inšpekciu, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre, ktorá svojím rozhodnutím č. P/0458/04/09 z 23. 12. 2009 uložila žalovanému pokutu vo výške 400 eur pre nedodržanie povinnosti riešiť reklamáciu v 30-dňovej zákonnej lehote.

14. Žalobkyňa listom z 25. 05. 2010 odstúpila od zmluvy z dôvodu, že žalovaný nevybavil zákonným spôsobom jej reklamáciu, preto ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť a žiadala vrátenie zálohy za zhotovenie plastových okien.

15. Zo súdneho spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/200/2008 súd zistil, že žalovaný podal dňa 09. 05. 2008 žalobu na zaplatenie sumy 44 218 Sk titulom ceny diela, ktoré bolo dodané dňa 31. 07. 2007 na základe zmluvy o dielo z 17. 07. 2007. V konaní bol dňa 24. 07. 2008 vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podala žalobkyňa odpor, v ktorom uviedla, že dielo nebolo riadne vykonané, reklamovala vady diela, ktoré tvrdí aj v predmetnom konaní. Namietala, že jej žalovaný nedoručil faktúru na celkovú cenu diela. Pri namontovaní okien vytykala, že niektoré okná nemajú vlastnosti, ktoré si v rámci objednávky vymienila. Tieto zistiteľné závady zapísala na mieste montáže do montážneho listu, ale žalovaný jej kópiu montážneho listu nedal. Súd prvej inštancie v uvedenom konaní vykonal obhliadku na mieste samom dňa 26. 03. 2010, z ktorej zistil, že pri okne č. 1.2 je šírka stĺpika medzi oknami 3 cm, pri okne 1.4 bolo zo strany žalobcu vytknuté, že tam nie je priečka a podľa žalovaného bolo uvedené, že je to podľa dohody, pri okne č. 5.1 bolo konštatované, že nebolo dodané znížené kovanie, a ohľadom mikrovetrania zistil, že pri okne 1.2 a pri okne 8 je rovnaké otváranie kľučiek. Konanie sp. zn. 25C/200/2008 bolo prerušené uznesením z 21. 07. 2010 až do právoplatného skončenia konania sp. zn. 4C/129/2010.

16. Žalovaný v priebehu konania dňa 17. 08. 2015 zaplatil sumu 2 000 eur. Žalobkyňa podaním z 26. 02. 2016 vzala žalobu čiastočne späť v časti 2 000 eur a v tejto časti žiadala konanie zastaviť. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby nesúhlasil. Súd uznesením z 30. 03. 2016 rozhodol, že nesúhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby nie je dôvodný. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný odvolanie, Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 8Co/458/2016-187 z 25. novembra 2016 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v plnom rozsahu potvrdil. Z toho dôvodu súd konanie v časti o zaplatenie sumy 2 000 eur v zmysle § 144 a nasl. CSP zastavil.

17. Prvoinštančný súd uviedol, že dňa 17. 07. 2007 prišlo k ústnemu uzavretiu zmluvy o dielo, a to osobitnému druhu zmluvy o dielo - zmluvy o zhotovení vecí na zákazku (§ 644 až 651 OZ), čo vyplývalo aj zo zhodného vyjadrenia strán sporu, aj keď žalobca v žalobe uviedol, že zmluva o zhotovení vecí na zákazku, uzavretá na základe cenovej ponuky č. 054/2007 z 07. 02. 2007, bola spresnená dňa 17. 07. 2007. V zmysle uvedenej zmluvy o dielo si žalobkyňa (fyzická osoba) u žalovaného (podnikateľa) objednala dodávku a montáž 14 ks plastových okien podľa cenovej ponuky č. 054/2007, v ktorej boli uvedené tieto požiadavky: plastové kľučky (nie kovové), znížené kovanie na oknách č. 5, 6, 7 a 8, v zostave 14 nie je medzi stredným a pravým oknom priečka a okenné krídlo sa uzatvára do podlahy a do stropu konštrukcie; cena diela bola dohodnutá sumou 114 218 Sk (3 791,34 eura) a žalobkyňa dňa 02. 03. 2007 uhradila žalovanému preddavok vo výške 70 000 Sk (2 323,57 eura). Súd posúdil zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, aj s prihliadnutím na to, že uvedený právny vzťah má spotrebiteľský charakter a že zistený skutkový stav, najmä pokiaľ ide o reklamáciu väd zo strany žalobkyne, je treba posudzovať aj podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že zmluva o dielo bola zmluvou o zhotovenie diela na zákazku, dielo bolo dodané, žalobkyňa reklamovala dielo, reklamácia nebola vybavená v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. v zákonnej lehote 30 dní, keďže na reklamáciu žalobkyne z 25. 08. 2007, ktorú uplatnila a žalovanému odoslala poštou dňa 31. 08. 2007, žalovaný nereagoval jej vybavením. Takto žalobkyne vznikol nárok v zmysle § 18 zák. č. 250/2007 Z. z. na odstúpenie od zmluvy, pretože jej zákon prisudzuje rovnaké práva akoby išlo o vadu, ktorú nemožno odstrániť. Žalobkyňa od zmluvy odstúpila podaním z 25. 05. 2010.

18. Ďalej sa prvoinštančný súd zaoberal otázkou platnosti odstúpenia od zmluvy žalobkyňou. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie správne prihliadol na zistený skutkový stav, ktorý správne posudzoval v kontexte ustanovení zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom však

opomenul prihliadnúť na to, či právo odstúpiť od zmluvy ako jeden z možných nárokov vyplývajúcich spotrebiteľovi zo zodpovednosti za vady bol uplatnený v rámci záručnej doby v zmysle § 646 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá je 24 mesiacov. Dal prvoinštančnému súdu do pozornosti aj znenie § 646 veta prvá Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právo zo zodpovednosti za vady (teda aj právo odstúpiť od zmluvy § 507 ods. 1 OZ) zaniká, ak nebolo uplatnené v záručnej dobe. Záručná doba pritom podľa § 647 OZ začína plynúť odo dňa prevzatia veci (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. novembra 2016, sp. zn. II. ÚS 862/2016-13).

19. Pokiaľ ide o dôvod možnosti uplatniť odstúpenie od zmluvy podľa zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z., v tomto zákone sú iné podmienky pre odstúpenie od zmluvy ako v ustanovení § 648 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Prvoinštančný súd zistil, že reklamácia žalobkyne z 25. 08. 2007, odoslaná poštou dňa 31. 08. 2007, nebola vybavená v zákonnej lehote na vybavenie reklamácie. Súd sa zaoberal existenciou tvrdenej vady, čo založilo dôvod na odstúpenie od zmluvy zo strany žalobcu, pričom súd túto otázku posúdil z hľadiska zákona na ochranu spotrebiteľa.

20. Súd prvej inštancie ďalej konal o zmenenom nároku žalobkyne o zaplatenie sumy 323,57 eura s príslušným 9 % úrokom z omeškania ročne od 06. 10. 2015 do zaplatenia, ako aj o zaplatení úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 000 eur od 10. 06. 2010 do 05. 10. 2015 s tým, že žalobkyňa je povinná umožniť žalovanému demontáž a odvoz zhotovených okien na stavbe rodinného domu žalobcu v N.

21. Zdôraznil, že žalobkyňa si uplatnila prvú reklamáciu dňa 25. 08. 2007, žalovaný ju obdržal 31. 08. 2007, ale žalovaný ju v zákonnej 30 dňovej lehote nevybavil. Čo sa týka plynutia záručnej doby, záručná doba začala plynúť dňom 01. 08. 2007, keď žalobca uplatnil reklamáciu ohľadne väd diela dňa 25. 08. 2007, tak žalovaný túto reklamáciu mal vybaviť najneskôr do 30. 09. 2007, pretože mu bola doručená 31. 08. 2007. Počas tejto doby záručná doba spočívala a opätovne začala plynúť od 01. 10. 2007. Žalobkyňa opätovne reklamovala vady diela dňa 02. 01. 2008, reklamáciu žalovaný nevybavil v zákonnej lehote, len žalobkyni oznámil listom z 18. 02. 2008, že vady, ktoré vytykala nemôžu byť vytykané v rámci reklamácie ako závada spôsobilá na reklamáciu. Takto žalovanému pri druhej reklámii z januára 2008 začala plynúť lehota reklamácie dňom 03. 01. 2008 a uplynula mu dňom 03. 02. 2008. Počas tejto doby záručná doba neplynula a opätovne začala plynúť až od 04. 02. 2008. Žalobkyni tak vznikol nárok na odstúpenie od zmluvy dňom 01. 08. 2007, pričom súd bral do úvahy, že pri uplatnení dvoch reklamácií záručná doba spočívala po dobu dvakrát 30 dní (po dobu, ktorú mal žalovaný k dispozícii na vybavenie reklamácie), tento nárok žalobkyňa mala uplatniť v záručnej dobe 24 mesiacov, záručná doba teda uplynula 01. 10. 2009. Žalobkyňa odstúpila od zmluvy podaním z 25. 05. 2010, ktoré bolo doručené žalovanému dňa 29. 05. 2010.

22. Žalobkyňa na poslednom pojednávaní namietala, že záručná doba žalovaného na poskytnuté dielo bola nie v rozsahu 24 mesiacov, ako je to uvedené v § 646 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale žalovaný jej poskytol záručnú dobu 5 rokov odo dňa dodania diela. Túto skutočnosť mal preukázať žalovaný, pretože podľa tvrdenia žalobkyne žalovaný v súčasnosti, t. j. ku dňu vyhlásenia rozsudku na svojej internetovej stránke uvádza predĺženú záruku v trvaní 5 rokov. Žaloba bola podaná pred účinnosťou CSP, teda v zmysle § 470 ods. 2 druhá veta CSP na konania začaté pred dňom nadobudnutia tohto zákona nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany, ale strany sporu boli poučené o tom, že všetky dôkazy, ktoré chceli v konaní uplatniť si mali uplatniť najneskôr v 30 dňovej lehote po účinnosti predmetného zákona, pričom ak budú uplatnené neskôr, súd na tieto dôkazy nebude prihliadať. V zmysle § 153 CSP súd ako uviedol neprihliadne na dôkazy, ktoré neboli niektorej zo strán predložené včas, pričom táto poučovacia povinnosť súdu sa nevzťahuje na prípady, ak sú strany v spore zastúpené kvalifikovaným zástupcom - advokátom. S prihliadnutím na uvedené, keďže žalobkyňa nepredložila žiadny kvalifikovaný dôkaz o tom, že žalovaný jej poskytol predĺženú záručnú dobu v trvaní 5 rokov, súd na takýto dôkaz neprihliadol.

23. Žalobkyňa vytkla žalovanému neodkladne v reklámii z augusta 2007 len niekoľko väd, pričom ostatné vady vytkla žalovanému až po vyhotovení odborného vyjadrenia Technického a skúšobného ústavu stavebného, následne žalobkyňa na základe vytknutia týchto väd a uplatnenia týchto väd podaním z 25.05.2010, doručeného žalovanému 29. 05. 2010, odstúpila od zmluvy. Je zrejmé, že tieto vady boli uplatnené u zhotoviteľa diela už oneskorene, pretože k dodaniu diela došlo 31.07.2007, teda žalobkyňa si nemôže uplatniť nárok za vady diela po uplynutí skoro troch rokov po dodaní diela a zjavne po uplynutí 24 mesačnej záručnej doby, aj keď táto podľa názoru spočívala dvakrát po 30 dní z dôvodu,

že zo strany žalobkyne boli uplatnené reklamácie väd diela. V súvislosti s oneskorene uplatnenými vadami diela, ktoré neboli uplatnené v záručnej lehote, zaniklo právo žalobkyne domáhať sa uplatnených väd diela, pretože reklamačná doba má prekluzívnu povahu. Z toho dôvodu nemohla platne odstúpiť od zmluvy tak, ako to konštatoval súd už vo svojom rozsudku z 16. februára 2011, keď síce neposudzoval nárok žalobkyne podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, ani zmluvu o dielo ako zmluvu spotrebiteľskú, ale konštatoval, že žalobca si vady diela uplatnil až po uplynutí záručnej lehoty.

24. Súd prvej inštancie dospel k tomu záveru, že neboli dané dôvody na zrušenie zmluvy, pretože žalovaný síce nevybavil reklamáciu žalobkyne v zákonnej lehote, ale žalobkyňa napriek tomu mala dostatočný časový rozsah na to, aby si svoje právo na odstúpenie od zmluvy uplatnila v zákonnej lehote. V tomto prípade však k tomuto nedošlo. Žalobkyňa odstúpila od zmluvy až po uplynutí záručnej doby (keďže v konaní nebol preukázaný opak, má sa za to, že záručná doba je v trvaní 24 mesiacov), preto sa jej právo na odstúpenie od zmluvy prekludovalo a žalobkyňa si už vady uplatnila až po uplynutí záručnej doby, teda oneskorene. Z týchto dôvodov súd žalobkyňu nemohol priznať žalobou uplatnený nárok a žalobu zamietol.

25. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní plne úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 1 a 2 CSP.

26. Proti tomuto rozsudku v časti výrok o zamietnutí žaloby a výroku o trovách konania podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, žiadajúc odvolací súd, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a žalobe vyhovel a zároveň žalobkyňu priznal plnú náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu. Odvolanie odôvodnila s poukazom na § 365 ods. 1 písm. e/, f/, g/ a h/ CSP. Poukázala na to, že zamietnutie žaloby súd prvej inštancie odôvodnil v bodoch 39 až 46 odôvodnenia rozsudku v podstate tým, že žalobkyňa odstúpila od zmluvy podaním z 25. 05. 2010 po tom, ako v auguste 2007 vytkla žalovanému niekoľko väd dodaného diela, ostatné vady vytkla žalovanému po vyhotovení odborného vyjadrenia Technického a skúšobného ústavu stavebného podaním z 25. 05. 2010, t. j. oneskorene a nemôže si teda uplatniť nárok za vady diela po uplynutí „skoro troch rokov po dodaní diela a zjavne po uplynutí 24 mesačnej záručnej doby, aj keď táto podľa súdu prvej inštancie spočívala dvakrát po 30 dní“. V súvislosti s oneskorene uplatnenými vadami diela, ktoré neboli uplatnené v záručnej dobe, zaniklo právo žalobkyne domáhať sa uplatnených väd diela, pretože reklamačná doba má prekluzívnu povahu. Podľa názoru súdu preto nemohla platne odstúpiť od zmluvy, keďže odstúpenie od zmluvy vykonala až po uplynutí záručnej doby. Zdôraznila, že dĺžka záručnej doby nebola počas celého konania zisťovaná ani sporná, pretože jedinými námietkami žalované bola skutočnosť, že nejde o spotrebiteľský vzťah a žalovaný popieral vady dodaných výrobkov a montáže. Odvolateľka poznamenala, že počas konania upriamovala viackrát pozornosť na to, že žalovaný porušoval jej práva spotrebiteľa, najmä právo na uzavretie písomnej zmluvy o dielo, o ktorú žiadala. Žalovaný o uzavretí zmluvy o dielo nevydal ani len žiadne písomné potvrdenie o dodaní diela ani o spôsobe riešenia alebo inom vybavení reklamácií. Svojím konaním porušil viaceré ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. Žalovaný nevyvrátil tvrdenie žalobkyne, že pri ústnom uzatváraní zmluvy o dielo ju informoval o 5 ročnej záručnej dobe na dodávané dielo. Do pozornosti odvolacieho súdu dala skutočnosť, že v cenových ponukách z 07. 02. 2007 a 17. 07. 2007 je špecifikovaný predmet diela s tým, že plastové okná sú z nemeckého profilu VEKA AG Softline AD s kovaním WINK HAUS a cenová ponuka z 17. 07. 2007 odkazuje na webovú stránku žalovaného. Na tejto stránke žalovaný ponúkal 5 ročnú záručnú dobu a takúto ponúkal aj výrobca uvedeného kovania výrobca profilov VEKA. Poukázala na § 646 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého bol žalovaný ako zhotoviteľ povinný vydať záručný list s vyznačením záručnej doby. Žalovaný si túto povinnosť nesplnil, avšak uvedené nemá vplyv na to, že ním bola poskytnutá 5 ročná záručná doba. Súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na doplnenie dokazovania v tom smere, aby sa zistilo, či dohodnutá záručná doba nepresahovala zákonnú dvojiročnú dobu, hoci mohlo ísť o zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP). Spornosť uvedenej otázky nastala na pojednávaní dňa 15. 10. 2018, preto návrh na vykonanie dôkazu nemala dôvod podávať skôr.

27. Primárne namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Opakovane uviedla, že k dodaniu diela žalovaným došlo 31. 07. 2007. Listom z 25. 08. 2007 vytkla žalovanému vady diela špecifikované v liste a následne v januári

2008 zaslala ďalšiu reklamáciu, kde navrhla riešenie prvej reklamácie výmenou okien a domontovaním mikrovetrania a zníženého konania na okno. Reklamácie neboli doposiaľ vybavené. Prvoinštančný súd zo skutočnosti, že nedošlo k vybaveniu reklamácie vyvodil záver, že záručná doba sa predĺžila 2x po 30 dní a následne plynula ďalej a v čase odstúpenia od zmluvy už uplynula, v dôsledku čoho bolo odstúpenie od zmluvy realizované po uplynutí 24 mesačnej záručnej doby. Poukázala na znenie § 2 písm. m/ zákona č. 250/2007 Z. z. upravujúce spôsoby ukončenia reklamačného konania. Žalovaný žiadnym z uvedených spôsobov reklamačné konanie neukončil, hoci nároky z väd boli riadne a včas uplatnené. Skutočnosť, že z dôvodu nevybavenia reklamácie jej vzniklo právo na odstúpenie od zmluvy neznamena, že iné nároky z väd zanikli a po 30 dňoch nevybavenia reklamácie pokračovala záručná doba a odstúpenie od zmluvy bolo možné len v rámci zvyšnej záručnej doby (podľa prvoinštančného súdu zrejme po uplynutí 60 dní po 31. 07. 2009, t. j. do 29. 09. 2009). Namietala, že ak si v záručnej dobe uplatnila právo na odstránenie väd, nevznikla jej povinnosť, ale len právo na odstúpenie od zmluvy v prípade, ak žalovaný jej reklamácie nevybavil. Ak uplatnila v záručnej dobe právo na odstránenie väd, došlo uplatnením tohto práva k zastaveniu behu záručnej doby. Pokiaľ žalovaný nevykonal opravu alebo výmenu, chýbal predpoklad ďalšieho pokračovania behu záručnej doby, takže jej zastavený beh nemohol znovu pokračovať (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/939/2016, v ktorom vychádzal zo záverov Najvyššieho súdu ČSSR z 30. 12. 1982 Cpj 40/82). V rámci záručnej doby mohla uplatňovať svoje nároky z väd diela s tým, že samostatne bežala premičacia doba pre uplatnenie nárokov z väd diela a v rámci tejto trojročnej premičacej doby svoje nároky aj uplatnila súdnou cestou po tom, čo v „zastavenej“ záručnej dobe z dôvodov podľa ust. § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení platnom do 31. 10. 2008, od zmluvy odstúpila, keď pre nevybavenie reklamácie bolo potrebné vady diela považovať za neodstrániteľné. Opätovne poukázala aj na odborné vyjadrenie Technického a skúšobného ústavu stavebného, z ktorého vyplýva, že zo 14 okien má 14 nesprávnu montáž, na 7 oknách chýba bezpečnostná poisťka a na 2 nie je namontované mikrovetrание, čo predstavuje závažný nedostatok z hľadiska bezpečnosti. Vady boli prítomné už pri dodaní diela a jeho montáži a bránia jeho riadnemu užívaniu.

28. Keďže záručná doba do vybavenia reklamácií neuplynula, svoj nárok na odstúpenie od zmluvy uplatnila v rámci záručnej doby bez ohľadu na to, či bola záručná doba dvojročná alebo päťročná. Poukázala na § 649 Občianskeho zákonníka, z ktorého je zrejmé, že čas od uplatnenia práva zo záruky až do vykonania opravy sa do záručnej doby nepočíta. Nie je teda zrejmé, z čoho súd vyvodil, že po uplynutí 30 dňovej lehoty opätovne beží záručná doba. Záverom poukázala na závery Krajského súdu v Nitre v zrušujúcom uznesení č. k. 5Co/170/2012-105, kde konštatoval, že právo na odstúpenie od zmluvy podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa nie je nijako špecifikované a na uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady veci zhotovenej na zákazku, ak ho objednávateľ uplatnil včas u zhotoviteľa (t. j. v záručnej dobe) a zhotoviteľ mu nevyhovel, má tri roky na to, aby si svoje právo uplatnil na súde a súd je povinný sa prejudiciálne zaoberať tým, či došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy. Tým, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že právo na odstúpenie od zmluvy nebolo uplatnené v záručnej dobe, neriešil ani otázku platného odstúpenia od tejto zmluvy a nevysporiadal sa s tým, či dielo malo namietané vady. V uvedenej časti považuje odvolateľka rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné.

29. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný a s jeho obsahom sa nestotožnil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne a právne správne, čo vyplýva z odvolacieho rozsudku, ktorým bol predchádzajúci rozsudok súdu prvej inštancie zrušený. Právny názor obsiahnutý v napadnutom rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z dňa 15. novembra 2018 vyplýva z právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, pričom nebolo v konaní preukázané, že nastali také skutočnosti, pre ktoré by sa mohol prvoinštančný súd od tohto názoru odchyliť. Vychádzajúc z uvedeného sa žalovaný pridrižava svojho stanoviska k otázke včasného odstúpenia od zmluvy, a tak ako ho predniesol na pojednávaní 15. 10. 2018 s tým, že právo na odstúpenie od zmluvy žalobkyňa neuplatnila včas, a to aj s prihliadnutím na prerušenie plynutia tejto doby v dôsledku reklamačného konania. Sama žalobkyňa namietala, že žalovaný mal reklamáciu vybaviť do 30 dní odo dňa jej uplatnenia, pričom márnym uplynutím uvedenej lehoty nastal práve taký dôsledok, ktorý prvýkrát zakladal právo žalobkyne na odstúpenie od zmluvy. Poukázala na to, že v konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by bol žalovaný poskytol inú než zákonnú záručnú dobu žalobcovi. S poukazom na tieto skutočnosti žalovaný navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalovanému náhradu rov celého konania v rozsahu 100%.

30. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) , keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne v časti výroku rozsudku o zamietnutí žaloby a v časti výroku o trovách konania je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v tejto napadnutej časti podľa § 388 CSP zmenil.

31. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

32. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania žalobkyne v časti výroku, ktorým zamietol žalobu žalobkyne a v časti výroku o trovách konania dospel k záveru, že súd prvej inštancie zo správne zisteného skutkového stavu dospel k nesprávnemu právnemu záveru, konštatujúc, že nárok, ktorým sa žalobkyňa domáhala na jednej strane zaplata sumy 323,57 eura s príslušenstvom (z pôvodne žalovanej sumy 2 323,57 eura žalovaný uhradil žalobkyni sumu 2 000 eur) a na druhej strane sa domáhala uloženia povinnosti žalobkyni vydať okná namontované žalovaným dňa 31. 07. 2007, nie je dôvodný, a to preto, že žalobkyňa uplatnila svoj nárok na odstúpenie od zmluvy oneskorene.

33. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu, z napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj z konania mu predchádzajúceho je nesporné, že dňa 17. 07. 2007 došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o dielo (zmluvy o zhotovení veci na zákazku v zmysle § 644 až 651 OZ), a to vychádzajúc z cenovej ponuky žalovaného č. 054/2007, predmetom ktorej bolo dodanie a montáž 14 ks plastových okien na rodinnom dome žalobkyne, nachádzajúcom sa na E. N.. Kúpna cena bola dohodnutá na sumu 114 218 Sk (3 791,34 eura) a žalobkyňa zaplatila žalovanému zálohu vo výške 70 000,- Sk (2 323,57 eura). Podľa špecifikácie mali mať okná plastové kľučky, pri oknách č. 5, 6, 7 a 8 malo byť znížené kovanie a pri zostave č. 14 medzi stredným a pravým oknom nemala byť priečka a okenné krídlo sa malo uzatvárať do podlahy a do stropu konštrukcie. Dielo bolo dodané dňa 31. 07. 2007 a pri jeho dodaní žalobkyňa podpísala montážny list, v ktorom svojím podpisom potvrdila, že práca bola vykonaná bez závad. Namietala len to, že neboli dodané kľučky podľa dohody, preto ich vracia. Dňa 25. 08. 2007 žalobkyňa písomne reklamovala nevhodný a neestetický zbytočne široký stĺpik pri okne č. 1.2 a 4.2, keďže u tohto okna bol problém s otváraním, reklamovala nedodanie zníženého kovania u okna č. 5.1 a pri oknách č. 6.1 a 7.1 reklamovala nedodanie mikrovetrania. Namietala aj to, že pre balkónové dvere mala byť ponúknutá kľučka iného typu ako na okná a že na balkónové dvere žalovaný nedodal ochranný hliníkový kryt na profil v mieste nášľapu. Tie isté vady namietala žalobkyňa aj v reklamácii z 20. 01. 2008 a žiadala domontovať mikrovetrание na okná č. 6 až 8. Jej reklamácia zo strany žalovaného nebola vybavená. Vybavenie reklamácie preskúmala na podnet žalobkyne Slovenská obchodná inšpekcia, ktorá rozhodnutím zo dňa 23. 12. 2009 uložila žalovanému pokutu vo výške 400 eur z dôvodu, že nevybavil reklamáciu žalobkyne ani jedným zo spôsobov v zmysle § 2 písm. m/ zákona č. 250/2007 Z. z. Následne žalobkyňa zadala objednávku Technickému a skúšobnému ústavu stavebnému, n. o., na poskytnutie odborného vyjadrenia k oknám dodaným žalovaným na rodinný dom žalobkyne. Zo záverov odborného vyjadrenia vyplýva, že boli zistené viaceré nedostatky týkajúce sa dodaných okien, najmä pokiaľ ide o nedodržanie montážnych postupov, absencie mikrovetrania alebo 5-polohových kľučiek a bezpečnostných poistiek na niekoľkých oknách, v dôsledku existencie ktorých môže byť okrem iného ohrozený aj samotný užívateľ, ako aj užívanie samotných okien. Následne žalobkyňa listom zo dňa 25. 05. 2010 oznámila žalovanému, že odstúpuje od uzavretej zmluvy o dielo a vyzvala ho, aby si prišiel zdemontovať a odviezť namontované okná. Dňa 10. 06. 2010 podala žalobkyňa žalobu na súde prvej inštancie, ktorou sa domáhala od žalovaného vrátenia zaplatenej zálohy a zároveň uloženia jej povinnosti vydať plastové okná, ktoré jej žalovaný ako predmet zmluvy dodal a namontoval na jej rodinný dom.

34. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu súdneho spisu má nad mieru všetkých pochybností za preukázané, že ide o vzťah spotrebiteľský, preto súd prvej inštancie správne vec posudzoval aj v kontexte zákona č. 250/2007 Z. z. pokiaľ ide o zodpovednosť za vady žalovaného. Žalobkyňa si uplatnila u zhotoviteľa (žalovaného) reklamáciu, ktorou namietala vady dodaného plnenia, a to chýbajúce mikrovetrание na 4ks okien, chýbajúci hliníkový kryt pri nášľape na balkónové okno, nesprávne dodané

kľučky, chýbajúce znížené kovanie, neestetický široký stĺpik na jednom okne a neestetickú neprimerane veľkú fugu. Táto reklamácia z 25. 08. 2007 bola doručená žalovanému dňa 02. 09. 2007, avšak žalovaný prejavil len vôľu osobne sa stretnúť, ale konkrétne stanovisko k uplatnenej reklamácií nezaujal a reklamáciu nevybavil žiadnym zo spôsobov uvedeným v § 2 písm. m/ zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Žalovaný o vybavení reklamácie nevydal žalobkyni žiadne písomné potvrdenie tak, ako to ustanovuje § 18 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Uvedenému nasvedčuje aj tá skutočnosť, že žalobkyňa dňa 20. 01. 2008 opätovne doručovala žalovanému list, ktorým navrhla spôsob vybavenia reklamácie, a to vrátením 2 ks okien, domontovaním mikrovetrania na 4 ks okien a dodania zníženého kovania na jedno okno. Žalovaný opätovne nezaujal žiadne stanovisko k reklamácií žalobkyne, nezjednal nápravu odstránením vytknutých väd, teda ak by reklamáciu uznal ako dôvodnú a taktiež ju nezamietol ako nedôvodnú. O vybavení tejto reklamácie opätovne nevydal žalobkyni žiadne písomné potvrdenie, ktorým by bola nad mieru všetkých pochybností oboznámená o spôsobe vybavenia ňou podanej reklamácie. Odvolací súd však v tomto smere poznamenáva, že ak nebola reklamácia vybavená v zákonnej 30-dňovej lehote, potom platí negatívna domnienka, že reklamácia bola vybavená negatívnym spôsobom.

35. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu súdneho spisu pri preskúmaní dôvodnosti podaného odvolania, poukazuje už aj na právny záver uvedený v predchádzajúcich svojich zrušujúcich uzneseniach, a to z 29. januára 2014, č. k. 5Co/170/2012-105 ako aj z 27. februára 2018 č. k. 5Co/365/2017 - 253 zotrváva na právnom názore, ku ktorému dospel aj súd prvej inštancie, že v predmetnej veci je potrebné zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi žalobkyňou a žalovaným na základe uzavretia ústnej zmluvy o dielo zo dňa 17. 07. 2007, predmetom ktorej bola kúpa a montáž plastových okien na rodinnom dome žalobkyne na E. X v N., posudzovať ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý je potrebné aplikovať kogentné ustanovenia spotrebiteľských právnych noriem.

36. V zmysle § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov platného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoS“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“).

37. V zmysle § 1 ods. 2 ZoS v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

38. V zmysle § 2 ods. písm. a/ ZoS v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti.

39. V zmysle § 2 ods. písm. b/ ZoS v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie predávajúcim

1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby,
2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny,
3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín.

40. Spotrebiteľskú zmluvu nemožno definovať ako samostatný typ zmluvy, ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môže mať zmluva kúpna, zmluva o dielo, poisťna zmluva, zmluva o obstaraní zázjazu, lízingová zmluva, (zmluva o úvere), zmluva o dodávke plynu elektriny, o pripojení a ďalšie. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môžu mať aj zmluvy uzatvárané podľa Obchodného zákonníka ako aj ďalších osobitných predpisov. Spotrebiteľská zmluva sa uzatvára medzi dodávateľom na strane

jednej a spotrebiteľom na strane druhej. Dodávateľ je ten, ktorý pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom bude vždy osoba (fyzická či právnická), ktorá pri uzavieraní tejto zmluvy nekoná ako podnikateľ, teda osoba, ktorá pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom nie je rozhodujúce, či spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy (uznesenie Krajského súdu Bratislava z 30. apríla 2010, sp. zn. 5Co 140/10-67).

41. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania je nepochybné, že zmluva o dielo bola medzi stranami sporu uzatvorená v ústnej forme, keď žalovaný vystupoval ako dodávateľ vykonávajúci svoju podnikateľskú činnosť a žalobkyňa vystupovala ako objednávateľ diela, teda nepodnikateľ obstarávajúci si plastové okná na svoj rodinný dom. Vzhľadom na tieto skutočnosti je potrebné v súvislosti s posúdením dôvodnosti nároku žalobkyne aplikovať aj ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

42. Žalobkyňa v konaní namietala, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, keď jej odstúpenie od zmluvy posúdil ako oneskorené, keďže toto svoje právo si mala uplatniť až po uplynutí záručnej doby. Ďalej zdôraznila, že žalovaný ako dodávateľ porušil svoje povinnosti vo vzťahu k nej ako spotrebiteľke, keď odmietol uzavretie zmluvy o dielo v písomnej forme, napriek tomu, že o to výslovne žiadala. Svoje povinnosti žalovaný porušil aj vo vzťahu k vybavovaniu reklamácií, keď nielenže žiadnu z reklamácií nevybavil v zákonnej lehote, ale o tomto vybavení, resp. nevybavení reklamácií nevydal žiadne písomné rozhodnutie. V konaní pred súdom prvej inštancie následne zostalo ako sporné určenie dĺžky záručnej doby, keď žalobkyňa tvrdila, že jej bola poskytnutá 5 ročná záručná doba, poukazujúc pritom na webovú stránku výrobcu kovania a výrobcu profilov na plastové okná. Na preukázania pravdivosti uvedeného tvrdenia navrhovala vykonanie dôkazu, ktorý súd prvej inštancie mal podľa žalobkyne nesprávne zamietnuť. Súd prvej inštancie mal nesprávne posúdiť opätovné plynutie záručnej doby po tom, ako ani jedna z podaných reklamácií nebola žalovaným vybavená zákonným spôsobom, v dôsledku čoho následne súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu posúdeniu odstúpenia od zmluvy ako oneskorene uplatneného tohto práva.

43. Vysporiadajúc sa s tým, ustanovenia akých právnych predpisov je potrebné na danú vec aplikovať a či ide medzi žalovaným a žalobkyňou o vzťah spotrebiteľský, zostalo v konaní sporné, či si žalobkyňa uplatnila právo na odstúpenie od zmluvy a v nadväznosti na to vydanie bezdôvodného obohatenia z právneho dôvodu, ktorý odpadol v dôsledku tohto odstúpenia za včasné. Uvedené bolo potrebné si primárne ustáliť a následne na to posúdiť dôvodnosť žalobu uplatneného nároku.

44. V zmysle § 2 písm. m/ ZoS v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, vybavením reklamácie ukončením reklamačného konania odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomná výzva na prevzatie plnenia alebo jej odôvodnené zamietnutie.

45. V zmysle § 3 ods. 1 ZoS v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v dobrej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru a kontroly (ďalej len „orgán dozoru“) a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

46. Podľa § 18 ods. 1 ZoS v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť, a o vykonávaní záručných opráv. Reklamačný poriadok musí byť na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi.

47. Podľa § 18 ods. 4 ZoS v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo iná povinná osoba určená na opravu je povinný vybaviť reklamáciu ihneď, v zložitých prípadoch do troch pracovných dní. Do tejto lehoty sa nezapočítava čas potrebný na odborné posúdenie vady. Vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní. Po uplynutí tejto lehoty má spotrebiteľ rovnaké práva, akoby išlo o vadu, ktorú nemožno odstrániť. Predávajúci je povinný, ak reklamáciu neuzná do troch pracovných dní, výrobok zaslať na vlastné náklady na odborné posúdenie. Predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru zaslanie alebo výsledky odborného posúdenia preukázať.

48. Podľa § 18 ods. 5 ZoS v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, predávajúci je povinný pri uplatnení reklamácie vydať spotrebiteľovi potvrdenie.

49. Podľa § 18 ods. 6 ZoS v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, predávajúci je povinný o vybavení reklamácie vydať písomný doklad najneskôr do 30 dní od dátumu uplatnenia reklamácie.

50. Podľa § 631 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvou o dielo zaväzuje sa objednávateľovi ten, komu bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela), že ho za dojednanú cenu vykoná na svoje nebezpečenstvo.

51. Podľa § 633 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zhotoviteľ je povinný dielo vykonať podľa zmluvy, riadne a v dohodnutom čase. Ak je na vykonanie diela ustanovená záväzná technická norma, musí vykonanie zodpovedať tejto norme.

52. Podľa § 634 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak nie je dohodnuté inak, platí sa cena až po skončení diela. Ak sa však dielo vykonáva po častiach alebo ak vyžaduje vykonanie diela značné náklady, je ten, komu bolo zadané, oprávnený požadovať už počas vykonávania diela od objednávateľa primerané preddavky.

53. Podľa § 645 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zhotoviteľ zodpovedá za vady, ktoré má vec zhotovená na zákazku pri prevzatí objednávateľom, ako aj za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe. Rovnako zodpovedá za to, že vec má vlastnosti, ktoré si objednávateľ pri zákazke vymienil.

54. Podľa § 646 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záručná doba je 24 mesiacov.

55. Podľa § 647 Občianskeho zákonníka, záručná doba začína plynúť odo dňa prevzatia veci. Ak objednávateľ prevzal vec až po dni, do ktorého mal povinnosť ju prevziať, plynie záručná doba už odo dňa, keď mal túto povinnosť.

56. Podľa § 648 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak ide o vadu, ktorú možno odstrániť, je objednávateľ oprávnený požadovať bezplatné odstránenie vady. Zhotoviteľ je povinný odstrániť vadu bez zbytočného odkladu.

57. Podľa § 648 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť a ktorá bráni tomu, aby sa vec mohla podľa objednávky riadne užívať ako vec bez vady, má objednávateľ právo na zrušenie zmluvy. To isté právo mu prislúcha pri odstrániteľných vadách, ak pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave alebo pre väčší počet väd nemôže vec riadne užívať. Ak ide o neodstrániteľnú vadu, ktorá však nebráni riadnemu užívaniu veci podľa objednávky, má objednávateľ právo na primeranú zľavu.

58. Podľa § 649 Občianskeho zákonníka, práva zo zodpovednosti za vady sa musia uplatniť u zhotoviteľa v záručnej dobe; inak práva zaniknú. Čas od uplatnenia práva zo záruky až do vykonania opravy sa do záručnej doby nepočíta. Zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi potvrdenie o tom, kedy právo uplatnil, ako aj o vykonaní opravy a čase jej trvania.

59. V zmysle ustanovenia § 633 ods. 1 Obč. zákonníka dielo musí zodpovedať svojou povahou, rozsahom, akosťou a ďalšími vlastnosťami dohode účastníkov. Ak sú na vykonanie diela stanovené technické požiadavky, musí zhotoviteľ dbať, aby vykonanie tieto požiadavky spĺňalo. Ak akosť diela nebola záväzne stanovená ani výslovne dohodnutá, je zhotoviteľ - podnikateľ povinný dielo dodať v akosti obvyklej. Zhotoviteľ musí postupovať odborne, t.j. spôsobom, akým sa obvykle pri vykonaní takéhoto diela na to kvalifikovanými osobami postupuje. Povinnosť vykonať dielo riadne znamená vykonať ho v obvyklej kvalite a bez väd. Pokiaľ dielo nie je vykonané riadne, objednávateľ nie je povinný ho prevziať. Odstúpenie objednávateľa od zmluvy o dielo upravené v ustanovení § 642 ods. 2 Obč. zákonníka je spojené s nedostatkami na strane zhotoviteľa. Ide o preventívne právo na odstúpenie od zmluvy, ktorým objednávateľ môže zabrániť vzniku ďalších neprijemností a prierahov s ohľadom na postup prác zhotoviteľa. Pri tomto tzv. predpokladanom porušení zmluvy o dielo sa objednávateľovi umožňuje za určených podmienok odstúpiť od zmluvy až do zhotovenia diela. V prípadoch obavy objednávateľa z riadneho vykonania diela právo odstúpiť od zmluvy predpokladá vadnosť budúceho diela alebo oneskorenosť jeho vykonania, ktorá musí byť v dobe odstúpenia zrejmá, ďalej poskytnutie

primeranej lehoty zhotoviteľovi objednávateľom na zjednanie nápravy a to, že ani v tejto lehote zhotoviteľ nápravu neurobil I (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 23/2008, zo dňa 25. februára 2009).

60. Odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie aj napriek vyslovenému právnomu názoru dospel opätovne k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci zo správne zisteného skutkového stavu. Odvolací súd už skôr zdôraznil, že právna úprava reklamácií v zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa mala pôvodne doplniť úpravu Občianskeho zákonníka, avšak nastala situácia, kedy vznikla druhá, paralelná úprava týkajúca sa výlučne zodpovednostného vzťahu za vady výlučne v súvislosti s právnymi vzťahmi, účastníkom ktorého je spotrebiteľ. Reklamačné konanie, resp. vybavenie reklamácie je v zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa definované v § 2 písm. m), ktoré upravuje zákonné spôsoby ukončenia reklamácie. Podľa tohto ustanovenia je vybavením reklamácie „ukončenie reklamačného konania odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomná výzva na prevzatie plnenia alebo jej odôvodnené zamietnutie“. „Určenie spôsobu vybavenie reklamácie“ aj „vybavenie reklamácie“ sa podľa zákona počíta odo dňa uplatnenia reklamácie. V oboch prípadoch lehota trvá 30 dní. Z hľadiska vybavenia reklamácie má predávajúci maximálne 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie.

61. Vychádzajúc z uvedenej osobitnej úpravy reklamačného konania vyplýva, že ak vybavenie reklamácie odstrániteľnej vady predanej veci trvá dlhšie ako 30 dní, vznikajú kupujúcemu (spotrebiteľ) v zmysle § 19 ods. 4 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (teraz § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z.) rovnaké práva, akoby išlo o vadu neodstrániteľnú. Kupujúci má aj po márnom uplynutí tejto lehoty právo zotrvať na požiadavke odstránenia vady alebo zmeniť voľbu a uplatniť práva uvedené v § 623 Občianskeho zákonníka. Touto voľbou je potom kupujúci viazaný a nemôže ju dodatočne meniť. V občianskom súdnom konaní sa potom môže domáhať priznania len toho práva, ktoré uplatnil u predávajúceho. Súd tieto vzájomne sa vylučujúce práva nemôže priznať formou alternatívneho petítu (R 126/2014).

62. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že žalovaný dodal žalobkyni dielo spočívajúce v dodaní a montáži plastových okien na jej rodinnom dome na základe ústnej zmluvy o dielo z 17. 07. 2007. Žalobkyňa dielo prevzala, avšak v montážnom liste vytkla zjavné nedostatky diela, a to nedodanie dojednaných kovových kľúčiek. Listom z 25. 08. 2007 žalobkyňa u žalovaného (doručené 31. 08. 2007) reklamovala v žalobe uvádzané vady pri oknách č. 5.1, č. 6.1, č. 7.1, č. 4.2 a 1.2, pričom uvedená reklamácia nebola vybavená žiadnym zo zákonných spôsobov uvádzaných v § 2 písm. m/ Zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa uvedené nedostatky reklamovala opätovne reklamáciou z januára 2008, v ktorej navrhla riešenie vytknutých väd. K vybaveniu reklamácie opätovne neprišlo. Vzhľadom k uvedenej nečinnosti žalovaného žalobkyňa uplatnila svoje právo v zmysle § 18 Zákona o ochrane spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy podaním z 25. 05. 2010.

63. Odvolací súd poukazuje na postup žalobkyne, ktorá zistila vady dodaného diela zdôrazňuje, že zodpovednostný vzťah za vady predanej veci medzi predávajúcim a kupujúcim sa realizuje na základe reklamácie kupujúceho a uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady. Reklamácia je jednostranný právny úkon kupujúceho adresovaný predávajúcemu, resp. inému podnikateľovi určenému na opravu, ktorým kupujúci vytyka určitú vadu predanej veci. Základnými predpokladmi úspešného uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady, je, že právny úkon, ktorým kupujúci v súvislosti s reklamovanou vadou uplatnil právo zo zodpovednosti predávajúceho za vady, bol urobený platným spôsobom, včas, nesprávnom mieste, odôvodnene. Reklamácia sama o sebe nemá priame právne účinky. Ak teda kupujúci len oznámi predávajúcemu, že predaná vec má vadu bez toho, aby s touto vadou uplatnil prislúchajúce právo zo zodpovednosti za vady, nevznikajú predávajúcemu na základe tohto právneho úkonu voči kupujúcemu žiadne konkrétne povinnosti. Preto reklamáciu je vždy potrebné spojiť s uplatnením zvoleného práva zo zodpovednosti za vady. Nestačí, že kupujúci v záručnej dobe vytkol vady veci, je potrebné, aby v tej istej lehote uviedol, aké právo z tohto dôvodu u predávajúceho uplatňuje.

64. Žalobkyňa teda správne postupovala pri uplatnení si reklamácie, ktorú správne adresovala žalovanému, uviedla aké vady vytyka a akým spôsobom ich navrhuje odstrániť. Odvolací súd poukazuje na vyššie citovanú právnu úpravu dodáva, že ak aj žalovaný nepovažoval uplatnenú reklamáciu za dôvodnú, mal k nej zaujať stanovisko, či reklamáciu považuje za dôvodnú alebo nedôvodnú. Toto svoje stanovisko mal následne oznámiť žalobkyni. Pasívne správanie sa žalovaného v reklamačnom konaní založilo žalobkyni nárok na odstúpenie od zmluvy z dôvodu porušenia povinnosti dodávateľa v zmysle §

18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. Porušenie povinností zhotoviteľa v zmysle uvedeného ustanovenia bolo konštatované aj rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie. Ak žalovaný (zhotoviteľ) nevyhovел reklamácií žalobkyne, od okamihu, kedy si žalobkyňa uplatnila reklamáciu u žalovaného, t. j. 01. 09. 2007 (reklamácia bola žalovanému doručená 31. 08. 2007), začala plynúť 3 ročná premlčacia lehota. Keďže žalobkyňa využila právo na odstúpenie od zmluvy, ktoré jej nepochybne vzniklo v dôsledku porušenia povinností žalovaného, v zmysle ktorého ak žalovaný ako dodávateľ nevybavil reklamáciu v lehote 30 dní od jej uplatnenia, má spotrebiteľ (žalobkyňa) rovnaké práva, akoby išlo o vadu, ktorú nemožno odstrániť, to znamená, že má právo odstúpiť od zmluvy. Žalobkyňa odstúpenie od zmluvy doručila žalovanému listom zo dňa 25. 05. 2010, doručeným žalovanému dňa 29. 05. 2010.

65. Vyššie uvedené skutočnosti vyplynuli z vykonaného dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie. V uvedenom štádiu však súd prvej inštancie nesprávne zastal názor, že žalobkyňa zanikol nárok na odstúpenie od zmluvy a že toto svoje právom mohla realizovať len počas plynutia záručnej doby, ktorá je 24 mesiacov. K uplynutiu záručnej doby malo dôjsť aj napriek jej predĺženiu o dvakrát po 30 dní, teda o čas, kedy záručná doba neplynula z dôvodu uplatnenia si nárokov zo zodpovednosti za vady u žalovaného. Nesprávne súd prvej inštancie posúdil plynutie záručnej doby, keď uviedol, že po uplynutí 30 dňovej lehoty, v ktorej mal žalovaný povinnosť reklamáciu žalobkyne niektorým zo spôsobov uvedených v Zákone o ochrane spotrebiteľa vybaviť, záručná doba začala opätovne plynúť, avšak s tým, že sa o 30 dní predĺžila, pričom k takémuto predĺženiu prišlo v dôsledku reklamácie doručenej žalovanému 31. 08. 2007 ako aj v prípade druhej reklamácie v januári 2008. Odvolací súd však dospel k odlišnému právnomu záveru pokiaľ ide o plynutie záručnej doby, kedy v prípade, ak žalovaný (zhotoviteľ) nevybavil reklamáciu v zákonnej lehote 30 dní, nedochádza automaticky k pokračovaniu plynutia záručnej doby. Odvolací súd poznamenáva, že ak objednávateľka uplatnila právo na odstránenie vytknutých väd dochádza k zastaveniu plynutia záručnej doby. Pokiaľ zhotoviteľ nezačal s odstraňovaním vytknutých väd, absentuje predpoklad jej ďalšieho plynutia, a teda záručná doba nemôže znovu pokračovať. Ak si objednávateľka, teda v danej veci žalobkyňa uplatnila právo na odstránenie viacerých väd zhotoveného diela a zhotoviteľ navrhované odstránenie väd nerealizoval, teda nevykonal opravu, zákonná záručná doba zostáva zastavená a nedochádza k jej opätovnému plynutiu. K plynutiu záručnej doby dochádza až v dôsledku vybavenia reklamácie a následného prevzatia, odovzdania reklamovanej veci. Odvolací súd zdieľa ten právny názor, že v dôsledku premlčania práva zo zodpovednosti za vady pokiaľ ide o reklamáciu doručenu žalovanému dňa 31. 07. 2007, ako aj z reklamácie doručenej žalovanému v januári 2008 nezačala znovu plynúť záručná doba, ktorá bola zastavená v dôsledku uplatnenia si nárokov žalobkyňou.

66. Podľa § 48 ods.1 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

67. Odvolací súd dospel k odlišnému právnomu záveru ako súd prvej inštancie aj pokiaľ ide o posúdenie včasnosti odstúpenia žalobkyne od zmluvy o dielo. Zdôrazňuje, že právo na odstúpenie od zmluvy je majetkovým právom, teda právom, ktoré má určitú majetkovú podstatu, alebo má charakter, ktorý možno majetkovo ohodnotiť. Ide teda o právo, ktoré podlieha premlčaniu vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe.

68. Práva, na ktoré sa teda vzťahuje premlčanie, môžu byť rôzneho druhu. Môže ísť aj o právo uskutočniť určitý právny úkon. Predmetom premlčania podľa Občianskeho zákonníka môže byť napríklad aj právo dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu (§ 40a) i právo na odstúpenie od zmluvy, lebo ide o majetkové práva. Právo podliehajúce režimu premlčania je aj právo na odstúpenie od kúpnej zmluvy vyplývajúce zo zákona alebo z dohody účastníkov. Keďže zákon výslovne neustanovuje osobitnú lehotu, v ktorej sa uvedené práva premlčujú, t. j. v ktorej možno uplatniť právo na odstúpenie od zmluvy treba vychádzať zo všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty, ktorá začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). V prejednávanej veci vzniklo žalobkyňi právo na odstúpenie od zmluvy 01. 09. 2007, kedy žalovaný porušil svoje povinnosti v zmysle § 18 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, keď nevybavil reklamáciu žalobkyne v určenej 30 dňovej lehote, ktorá mu bola doručená 31. 07. 2007, pričom 30 dňová lehota márne uplynula 31. 08. 2007. S poukazom na uvedené začala žalobkyňa plynúť premlčacia lehota na uplatnenie práva na odstúpenie od zmluvy dňa 01. 09. 2007 s tým, že premlčacia lehota uplynie najneskôr 01. 09. 2010. Žalobkyňa od zmluvy odstúpila podaním z 25. 05. 2010 doručeným žalovanému 29. 05. 2010. Následne si svoj nárok vo vzťahu k žalovanému uplatnila

na súde prvej inštancie žalobou doručenou tomuto súdu dňa 10. 06. 2010. Právny záver súdu prvej inštancie ohľadom toho, že právo na odstúpenie od zmluvy možno realizovať len do uplynutia záručnej doby, bol s poukazom na vyššie uvedené nesprávny.

69. Odvolací súd zastáva jednoznačný záver, že žalobkyňa svoje právo na odstúpenie od zmluvy uplatnila včas, v dôsledku čoho vznikla medzi účastníkmi zmluvy povinnosť vrátiť si všetko čo si navzájom na základe ústne uzavretej zmluvy o dielo plnili, keďže ide o synalagmatický záväzok. S poukazom na uvedené je teda nielenže dôvodný nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 323,57 eura s príslušenstvom, teda v časti, v ktorej konanie nebolo v dôsledku späťvzatia žalobkyne zastavené, ale zároveň je dôvodný aj v časti, v ktorej žalobkyňa žiadala, aby jej bola uložená povinnosť vydať žalovanému 14 ks plastových okien. V tomto smere je potrebné uviesť, že záväzok v danej veci vznikol na základe zmluvy o dielo, teda ide o dvojstranné zaväzujúci záväzok, v dôsledku čoho sú účastníci konania ako zmluvné strany povinní vrátiť si vzájomné plnenia. Keďže ide o tzv. synalagmatický záväzok, keď žiaden z účastníkov sa nemôže domáhať vrátenia poskytnutého plnenia bez toho, aby sám vrátil plnenie, ktoré prijal, rozhodol odvolací súd s poukazom na aplikáciu § 457 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal, tak, že uložil žalobkyňu povinnosť vydať žalovaným namontované plastové okná dňa 31. 07. 2007 podľa zmluvy o dielo a umožniť žalovanému demontáž a odvoz okien v lehote do 30 dní od zaplatenia priznanej sumy žalobcovi.

70. Odvolací súd zároveň žalobkyňu priznal aj príslušenstvo spočívajúce z úroku z omeškania vo výške 9 % ročne, a to zo sumy 323,57 eura od 06. 05. 2015, teda od času, kedy predmetom konania v dôsledku úrady žalovanej sumy v časti 2 000 eur žalovaným zostala suma 323,57 eura. Zároveň priznal žalobkyňu úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 2 323,57 eura od 10. 06. 2010 (od podania žaloby) do 05. 10. 2015 (do úhrady žalovanej sumy v časti sumy 2 000 eur).

71. Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dĺžku záručnej doby, ktorá nemá byť podľa nej 24 mesiacov, ale 5 rokov a na preukázanie pravdivosti uvedeného tvrdenia nepripustil vykonanie navrhovaných dôkazov, odvolací súd v tomto smere poznamenáva, že vzhľadom k tomu, že išlo o zmluvu o dielo (zmluvu o zhotovení veci na zákazku), je daná záručná doba v trvaní 24 mesiacov, ktorá sa vzťahuje na samotné dodané dielo a na jeho montáž. Skutočnosť, že výrobca profilov na plastové okná a výrobca kovania na plastové okná poskytuje predĺženú záruku, teda v dĺžke 5 rokov, nemá vplyv na to, že by sa zákonná záručná doba ako taká, teda ako celok predĺžovala, ale táto predĺžená záruka sa vzťahuje výlučne na vady, ktoré by vznikli na týchto súčastiach plastových okien. V danej veci však nevznikol problém s vadnosťou profilov alebo kovaní na oknách, ale s nesprávnym zhotovením a montážou dodaného diela. Žalobkyňa teda nenamietala vady, ktoré by vznikli priamo na profiloch okien alebo kovaní. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd v tomto smere súhlasí s právnym posúdením súdu prvej inštancie týkajúcej sa dĺžky záručnej doby, keď správne uviedol, že záručná doba v predmetnej veci bola jednoznačne 24 mesiacov a nie 5 rokov.

72. V súvislosti so zvyšnými námietkami žalobkyne poukazujúcimi na to, že boli porušené jej práva ako spotrebiteľa, keď jej žalovaný neposkytol písomné potvrdenie o vybavení reklamácie, a to tak reklamácie doručenej mu 31. 07. 2007 ako aj reklamácie v januári 2008, odvolací súd sa už k uvedenému porušeniu vyjadril a zaoberal sa ním aj súd prvej inštancie, pričom bolo jednoznačne konštatované, že žalovaný skutočne porušil svoje povinnosti, ktoré mu vznikli v súvislosti s vybavením reklamácií žalobkyne, v dôsledku čoho jej následne vzniklo právo na odstúpenie od zmluvy, v ktorom však odvolací súd dospel k odlišnému právnemu záveru ako súd prvej inštancie, keď odvolací súd zastáva názor, a to s poukazom na vyššie uvedené, že odstúpenie od zmluvy bolo žalobkyňou uplatnené včas a jej nárok uplatnený žalobou bol vychádzajúci z vykonaného dokazovania posúdení bezpochyby ako dôvodný.

73. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru o dôvodnosti odvolania žalobkyne, keď rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí žaloby a v časti výroku o trovách konania vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo primárne odvolací súd aplikovať § 388 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť tak, ako uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku.

74. O trovách konania rozhodol odvolací súd s poukazom na § 255 ods. 1 a CSP tak, že procesne úspešnej žalobkyni priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

75. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní procesne úspešnej žalobkyni priznal voči procesne neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

76. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).